

Non enim te fugit ne id facere possem multa mihi fuisse impedimento, et præter cætera dura hæc tempora, quibus longe magis studetur armis quam litteris. Vale et me, ut facis, ama.

On trouve dans cette édition de la Grammaire de Constantin Lascaris les trois colophons suivants, qui renferment certaines responsabilités qu'il n'est pas inutile de faire connaître. Et d'abord à la fin du livre *Περὶ βήματος* :

Τὸ μὲν περὶ ὀνόματος, ἐξέδοτο ἐν Μεδιολάνῳ ἐπὶ Φραγκίσκου Σφορτίου τοῦ ἡγεμόνος, ἀξιώσει Φιλίππου Φερουφίνου καὶ Βαρβολομαίου τοῦ Χάλκου καὶ Βωνίνου τοῦ Βομβρηκίου, οἷς χαρίζομενος καὶ τοὺς κανόνας τῶν βημάτων προσέθηκα τῆ τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου ἐπιτομῇ τῇ πολλᾶκις ἐκτυπωθείσῃ, οἱ τῆ ὑποθέσει ταύτῃ ἤρμοζον· ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἐξηκοστῶ τρίτῳ. Τὸ δὲ περὶ βήματος ἐσχεδιάσθη μὲν ἐκεῖ, ἐξέδοτο δὲ ἐνταῦθα ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας, ἔτι καὶ τὸ περὶ συντάξεως τῶν βημάτων κατὰ Λατίνους καὶ ἄλλα τινά· ἔτει χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἐξηκοστῶ ὀγδόῳ. Εἴη εὐτυχὲς ὥσπερ τὸ πρῶτον.

A la fin du livre *Des pronoms* : 'Ἐν Μεδιολάνῳ, ἔτει χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἐξηκοστῶ. A la fin du livre *Des voyelles souscrites* : 'Ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας, ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ ἑβδομηκοστῶ.

Scipion Cartéromachos (Fortiguerra) composa à la louange de cette Grammaire l'épigramme suivante, que l'on trouve au-dessous de la souscription que nous venons de citer.

ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΚΑΡΤΕΡΟΜΑΧΟΥ.

Τὴν Κωνσταντιναιο μαθῶν πολυειδέα τέχνην,
 ὄρσοο γραμματικῆς καὶ σὺ, Λατίν', ἐς ἄκρον.
 Οὐ νέμεσις παῖδας γλώσση πάλαι ἀμφὶ ποιητοῦς
 τὸν σοφὸν Ἑλλάνων κοινὰ γονῆα πονεῖν.

Indépendamment de sa Grammaire, Constantin Lascaris a composé les ouvrages suivants :

Vitæ illustrium Philosophorum Siculorum & Calabrorum.

[Au verso du dernier f.] Finiūt vitæ p̄hoῦ Siculorū ac Calabroῦ· impressæ in nobilissima vrbe Messana. Per Guillielmū scomberg alamanū de franckfordia Anno dñi M.cccxcix. quinta vero die Martii.

Plaque in-4° de 10 ff. non chiffrés. Cette édition originale est de la plus insigne rareté. Au-dessous de la souscription (f. 10vo) se trouvent deux écussons, puis les vers suivants :

Qui vos impressit tam clara insignia multum
 diligit, et toto pectore firma tenet.

